

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 47/12
27.06.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.С., због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 249/12 од 21.05.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 632/11 од 07.02.2012. године, у седници већа одржаној 27.06.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 249/12 од 21.05.2012. године УВАЖАВА СЕ као делимично основан и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 632/11 од 07.02.2012. године повређен кривични закон у корист окр. Н.С. – члан 368. став 1. тачка 7. ЗКП, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАН.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К 148/10 од 17.01.2011.године, окр. Н.С., оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби из члана 344а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 30 дана и новчану казну у износу од 50.000,00 динара.

Одлучујући поводом жалби Вишег јавног тужиоца у Лесковцу и окривљеног, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 632/11 од 07.02.2012. године, по службеној дужности преиначио првостепену пресуду и, на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, окр. Н.С. ослободио од оптужбе за кривично дело насилничко понашање на спортској приредби из члана 344а став 1. КЗ.

Против наведене пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 632/11 од 07.02.2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 249/12 од 21.05.2012. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. и тачка 11. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је наведеном пресудом повређен закон у корист окр. Н.С.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и одржао седницу већа у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и окр. Н.С., на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Наиме, Апелациони суд у Нишу је окр. Н.С., ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 344а став 1. КЗ, налазећи да у његовим радњама нема елемената тог кривичног дела, не упуштајући се у оцену да ли у описаним радњама окривљеног евентуално има елемената неког другог кривичног дела.

У конкретном случају, из чињеничног описа радњи из оптужног предлога, а за које је окривљени ослобођен оптужбе другостепеном пресудом, произилазе сва битна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. КЗ, јер опис садржи начин наношења повреда, опис и квалификацију повреда, као и субјективни однос окривљеног према наношењу повреда оштећеном. Када је већ нашао да у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела из члана 344а став 1. КЗ, другостепени суд је требало да има у виду да ли у описаним радњама евентуално има елемената неког другог кривичног дела.

Из описаних радњи окривљеног произилазе сва битна обележја кривичног дела из члана 122. КЗ, па је, у ситуацији када се кривична пријава поднета од стране оштећеног и изјашњење о имовинско-правном захтеву имају сматрати захтевом за кривично гоњење овлашћеног тужиоца – оштећеног, другостепени суд је био дужан да евентуално укине првостепену пресуду или отвори претрес и донесе одлуку у погледу постојања овог кривичног дела. Ово тим пре што суд, у смислу одредбе члана 351. став 2. ЗКП, није везан за предлог тужиоца у погледу правне оцене дела, па изменом правне квалификације у конкретном случају не би била прекорачена оптужба, већ би само изрека пресуде била уподобљена утврђеном чињеничном стању, уз незнатне интервенције у изреци у смислу изостављања описа дела из члана 344а КЗ, тако да би у погледу оптужбе и пресуде постојао идентитет, јер се ради о истом догађају и истим радњама извршења.

Како, дакле, другостепени суд није поступио на напред изнети начин већ је окривљеног ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 344а став 1. КЗ, то конкретни кривичноправни догађај односно предмет оптужбе није решен, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући захтев за заштиту законитости у том делу, утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 632/11 од 07.02.2012. године повређена одредба члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП, у корист окривљеног, не дирајући у ту правноснажну пресуду.

Оцењујући наводе захтева у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, Врховни касациони суд налази да је захтев у том делу неоснован.

Наиме, другостепени суд је доношењем ослобађајуће пресуде повредио одредбу члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП, о чему је напред било речи, али је за такву своју одлуку дао довољне разлоге, па не стоји навод захтева о учињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 425. став 1. и 2. и члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Драгана Вуксановић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.